

blev sat højere, end den var før, og såa gif man itid til at oprette 2 Arkivarembeder med en Begyndelsesløn af 3,200 Kr. og 3 Provinsarkivarer, som ogsaa fik Løn og fri Bolig. Jeg havde akkurat samme Syn paa denne Sag som det ærede Medlem den Gang. Jeg var med til at stemme paa det ærede Medlem som Ordfører og stod ved hans Side, da nogle andre ikke vilde give saa høj Lønning, ikke vilde saa højt op som vi to. Vi vare den Gang enige om, at det var nødvendigt, at vi fik det Rigsarkiv; det var i Befolkningens Interesse, at vi fik de gamle ærverdige Aktstykker, det laa spredte rundt omkring, og som have historisk Interesse, omhyggelig opbevarede, gennemgaaede og sammenstillede, og Bygninger til dem, saa at Folket virkelig kunne undersøge dem og se, hvad de have Interesse for. — Nu kan jeg ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem her kan gaa imod dette Lovforslag, fordi det forekommer mig, at det Synspunkt, som jeg gør gældende her, netop er det samme, som vi den Gang vare enige om, idet vi ikke vare bange for 2, 3 ny Embeder, som vi den Gang fik ved Provinsarkiverne; vi mente, det var i Befolkningens Interesse. — Naar det ærede Medlem undrede sig over, at jeg vilde gaa saa langt tilbage i Tiden — han mente, at 1870 var et passende Tidspunkt, medens jeg havde begyndt 1848 — saa gjorde jeg det, fordi det var jo Martsministeriet — det eneste Venstreministerium, vi have haft — der udstedte den kongelige Resolution af 5te April 1848 og altsaa den Gang tog det Standpunkt: vi skulle Kirken og Skolen, tage 2 Departementchefser, 1 for Kirken og 1 for Skolevæsenet; thi vi ville ikke have denne Sammenblanding; Kirkevæsenet skal ikke være et Appendiks til Skolevæsenet. Naar jeg altsaa gaar tilbage gennem denne Tradition til Martsministeriets Dage, er den Stilling, det indtog, den samme, som vi nu indtage, og jeg tror derfor, jeg for saa vidt er i god Overensstemmelse med Fortidens gode demokratiske Principper. Naar jeg saa henviser til de 11 Aar, hvori vi havde 3 Departementchefser, hvad man den Gang fandt heldigt, udtalte det ærede Medlem, at det var et stort Spørgsmaal, om Sagerne bleve bedre behandlede den Gang, og henviste til, at en Præst, der ikke kunde faa sin Præstegaard ombgget,

maa indsende et Digt, og saa hjalp det. Ja, dersom det ærede Medlem kunde lave et Digt, og det kunde gøre samme Birkning som Departementchefsen, tog jeg Digtet og ikke Departementchefsen, det kan han være forsikret om. Det var billigere, hvis det kunde gøre samme Tjeneste, og heldigere, men jeg tvivler paa, at han er Mand for at kunne lave Digtet; derfor foreslaar jeg, at vi tage Departementchefsen. Saa kom det ærede Medlem jo ind paa at udtale sig om, hvorledes han i Udvalget havde ønsket at faa Kirkeraadets Protokoller til Udvalgets Afbenyttelse før at se, hvorvidt Kirkeraadet havde haft sin Næse oppe i denne Sag eller ikke, men vi andre havde nægtet det. Det er ganske rigtigt, det blev stillet Forslag af det ærede Medlem i Udvalget om at faa disse Protokoller, og jeg var ogsaa af den Mening, at hvis det havde været en lovlig Institutions Protokoller, her var Tale om, vilde jeg have sagt ja sjælligt; men jeg bryder mig ikke om at være med til at forlange til Gennemsyn Protokollerne fra en Institution, som vi alle ere enige om er ulovlig, for deri ligger en Slags Anerkendelse af det provisoriske Væsens Bestaaen. (Afbrydelse af Henning Jensen). Jeg hører, at det ærede Medlem siger Ah! og jeg ved jo ogsaa nok, at det er adskillige af hans nære Meningsfæller, der ikke ere saa bange for at benytte sig af andre Provisorier, naar det gælder Rietsager eller lignende Anliggender, saa det kan jo være forskellige Meninger om den Ting. Der blev sagt, at hvad Særnbanelraadet angik, havde vi faaet dets Protokoller eller Afskrifter af disse. Ja, jeg har set, at det har ligget noget saadant paa mit Blads, men jeg har ikke læst det, for jeg bryder mig ikke om at læse, hvad der staar i den Slags Protokoller, og jeg har aldrig bedt om at faa dem. Saa vidt jeg ved og kan se af Finansudvalgets Betænkning, stiller Finansudvalget sig ligedan over for Særnbanelraadet, at det er en ulovlig Institution, der ikke eksisterer for dem; de have ikke bedt om Afskrifter af dets Protokoller eller lignende, og paa samme Maade stillede vi os, da vi havde Særnbaneloven for for kort Tid siden.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Det Spørgs-